

The eDisciple

A new weekly teaching email.
Gain new insight into the
stories and teachings of the Master every week.

When Yeshua referred to a cup of wine as His "blood of the covenant," He drew deeply on the ancient traditions of Israel.

Blood of the Covenant

The Gospels' record of the Last Supper of Yeshua and His disciples includes a statement that is often recited even today during the Christian celebration of communion, also called the eucharist: "This is My blood of the covenant, which is poured out for many" (Mark 14:24).

Yeshua said this while holding a cup of wine. After eating the Passover meal, participants in a Passover Seder pour a third cup of wine to accompany *Grace after Meals*, the traditional Jewish prayer recited after eating a meal including bread. The Mishnah says, "They mixed a third cup for him, and he says a blessing for his food." Some refer to the third cup as the cup of thanksgiving because it accompanies *Grace after Meals*. Likewise, Paul refers to the cup of the Master as "the cup of thanksgiving" (1 Corinthians 10:16).

The text in Luke and 1 Corinthians explicitly states that Yeshua took the cup "after they had eaten," "after the meal." He took the third cup that accompanies *Grace after Meals*, as it says, "When He had taken a cup and given thanks ..." (Matthew 26:27). The Greek word *eucharisteo* means "to give thanks" and, in this context, implies only the traditional Jewish practice of pronouncing a thanksgiving blessing to accompany a meal. The sacramental meaning of the word developed in later Christian tradition. The blessing spoken over the cup is not a blessing of the wine but a prayer of thanks to God.

Our Master pronounced the blessing for wine and distributed the cup to His disciples, saying, "Drink from it, all of you; for this cup is the new covenant in My blood, which is poured out for many for the forgiveness of sins. Do this, as often as you drink it, in remembrance of Me."

As He passed the cup of thanksgiving to His disciples, Yeshua instructed them henceforth to take the wine of Passover in remembrance of Him. With

De eDiscipel

Een nieuwe wekelijkse onderwijs e-mail.
Verwerf elke week nieuw inzicht in de
verhalen en leringen van de Meester.

Toen Yeshua naar een beker wijn verwees als Zijn "bloed van het verbond," putte Hij diep uit de oude tradities van Israël.

Bloed van het verbond

Het Evangelieverslag van het Laatste Avondmaal van Yeshua en Zijn discipelen bevat een verklaring die zelfs vandaag nog vaak wordt geciteerd tijdens de Christelijke viering van de gemeenschap, ook wel de eucharistie genoemd: "Dit is Mijn bloed van het verbond, dat voor velen vergoten wordt" (Marcus 14:24).

Yeshua zei dit terwijl Hij een beker wijn vasthield. Na het eten van de Pesach-maaltijd, schenken de deelnemers aan een Pesach Seder een derde beker wijn in ter begeleiding van *Genade na de Maaltijd*, het traditionele Joodse gebed dat wordt geciteerd na het eten van een maaltijd inclusief brood. De Mishnah zegt: "Zij mengden een derde beker voor hem, en hij zei een zegening voor zijn voedsel." Sommigen noemen de derde beker de beker der dankzegging, omdat deze bij het *Genade na de Maaltijd* hoort. Evenzo noemt Paulus de beker van de Meester "de beker der dankzegging" (1 Korintiërs 10:16).

De tekst in Lukas en 1 Korintiërs stelt expliciet dat Yeshua de beker nam "nadat zij gegeten hadden," "na de maaltijd." Hij nam de derde beker die gepaard gaat met de *Genade na de Maaltijd*, zoals er staat: "Toen Hij een beker genomen had en gedankt had ..." (Mattheüs 26:27). Het Griekse woord *eucharisteo* betekent "dankzeggen" en impliceert in deze context alleen de traditionele Joodse praktijk van het uitspreken van een dankzegen bij de maaltijd. De sacramentele betekenis van het woord ontwikkelde zich in de latere christelijke traditie. De zegen die over de beker wordt uitgesproken is niet een zegening van de wijn, maar een gebed van dank tot God.

Onze Meester sprak de zegen over de wijn uit en deelde de beker uit aan Zijn discipelen met de woorden:

"Drinkt allen daaruit, want deze beker is het nieuwe verbond in Mijn bloed, dat voor velen vergoten wordt tot vergeving van zonden. Doet dit, zo dikwijls gij hem drinkt, tot gedachtenis aan Mij."

Terwijl Hij de beker van dankzegging doorgaf aan Zijn discipelen, droeg Yeshua hen op om voortaan de wijn van het Pascha te drinken ter gedachtenis aan Hem.

those words, He once again invested new symbolism into the Passover ceremony. He did not institute a new ritual or replace the previous symbolic associations. Previously, the disciples of Yeshua drank four cups at Passover in remembrance of the salvation from Egypt. As stated above, God ordained Passover as a “memorial” of the exodus. Rabbi Yeshua told His disciples to henceforth take the cups of Passover in remembrance of Him.

He invoked three covenantal passages from the Scriptures: Exodus 24:8, Jeremiah 31:31, and Zechariah 9:11. Exodus 24 details the rituals of the blood-covenant ceremony at Mount Sinai—the original wedding ceremony between God and Israel. When Israel accepted the terms of the Torah, Moses splashed the people with sacrificial blood and declared, “Behold the blood of the covenant, which the LORD has made with you in accordance with all these words” (Exodus 24:8). Jeremiah 31 describes the promise of the new covenant of the Messianic Era: “Behold, days are coming,” declares the LORD, ‘when I will make a new covenant with the house of Israel and with the house of Judah ... I will put My Torah within them and on their heart I will write it; and I will be their God, and they shall be My people’” (Jeremiah 31:31, 33). The writer of the book of Hebrews develops the “blood of the covenant” theme further, demonstrating that just as the covenant at Sinai was inaugurated with blood, so too, the new covenant needed to be inaugurated with blood (Hebrews 9:18ff.). Zechariah 9, a passage heavy with messianic prophecies, declares, “Because of the blood of My covenant with you, I have set your prisoners free from the waterless pit” (Zechariah 9:11).

By alluding to these texts, Rabbi Yeshua indicated that He is the agent to bring about the new covenant: the Messiah. The new covenant, however, will not be sealed by sacrifices but by His own martyrdom. Blood which is “poured out” refers to the blood of martyrs—in other words, an idiom for a sacrificial death. Yeshua looked to the messianic prophecies of Isaiah 53. He also knew the Pharisaic theology of how the suffering of the righteous atones for sin. From that theological matrix, He spoke of His spilled blood providing forgiveness for sins.

Tradition has embellished the ritual of the cup, but the original context indicates a simple Passover rite common to every Jewish home, albeit augmented with additional symbolic associations. The ritual does not imply literally ingesting blood; rather, it symbolizes Yeshua’s willing, sacrificial

Met die woorden, stopte Hij alweer nieuwe symboliek in de Pesach ceremonie. Hij stelde geen nieuw ritueel in noch verving Hij de vorige symbolische associaties. Voorheen dronken de discipelen van Yeshua vier bekers op Pesach ter herinnering aan de verlossing uit Egypte. Zoals hierboven gezegd, verordende God Pesach als een "gedenkteken" van de uittocht. Rabbi Yeshua droeg Zijn discipelen op om voortaan de bekers van Pesach te drinken ter herinnering aan Hem.

Hij beriep zich op drie passages uit de Schriften over het verbond: Exodus 24:8, Jeremia 31:31, en Zacharia 9:11. Exodus 24 beschrijft in detail de rituelen van de bloedverbond ceremonie bij de berg Sinai - de oorspronkelijke huwelijksceremonie tussen God en Israël. Toen Israël de voorwaarden van de Torah aanvaardde, besprenkelde Mozes het volk met offerbloed en verklaarde: "Zie hier het bloed van het verbond, dat de HEER met u gesloten heeft overeenkomstig al deze woorden" (Exodus 24:8). Jeremia 31 beschrijft de belofte van het nieuwe verbond van het Messiaanse Tijdperk: "'Zie, er komen dagen', verklaart de HEERE, 'dat Ik een nieuw verbond zal sluiten met het huis van Israël en met het huis van Juda ... Ik zal Mijn Torah in hun binnenste leggen en op hun hart zal Ik die schrijven; en Ik zal hun God zijn en zij zullen Mij tot een volk zijn'" (Jeremia 31:31, 33). De schrijver van het boek Hebrëen ontwikkelt het "bloed van het verbond"-thema verder door aan te tonen dat net zoals het verbond bij de Sinai met bloed werd ingehuldigd, ook het nieuwe verbond met bloed moest worden ingehuldigd (Hebrëen 9:18 e.v.). Zacharia 9, een passage die vol zit met messiaanse profetieën, verklaart: "Omwille van het bloed van Mijn verbond met u, heb Ik uw gevangenen bevrijd uit de waterloze put" (Zacharia 9,11).

Door te zinspelen op deze teksten, geeft Rabbi Yeshua aan dat Hij de middelaar is om het nieuwe verbond tot stand te brengen: de Messias. Het nieuwe verbond zal echter niet worden bezegeld door offers, maar door Zijn eigen martelaarschap. Bloed dat "uitgegoten" wordt, verwijst naar het bloed van martelaren - met andere woorden, een uitdrukking voor een offerdood. Yeshua keek naar de messiaanse profetieën van Jesaja 53. Hij kende ook de farizeïsche theologie van hoe het lijden van de rechtvaardigen de zonde verzoent. Vanuit die theologische matrix, sprak Hij over Zijn vergoten bloed dat vergeving voor zonden verschaft.

De traditie heeft het ritueel van de beker verfraaid, maar de oorspronkelijke context wijst op een eenvoudig Pesach-ritueel dat in elk Joods huis gebruikelijk was, zij het aangevuld met extra symbolische associaties. Het ritueel impliceert niet letterlijk het drinken van bloed; in plaats daarvan symboliseert het de gewillige, offerdood

death: "For as often as you drink the cup ... you proclaim the Master's death until He comes" (1 Corinthians 11:26).

As noted above, the traditional blessing for wine thanks God for creating the fruit of the vine. As He passed the cup to His disciples, Yeshua said, "I will never again drink of *the fruit of the vine* until that day when I drink it new in the kingdom of God" (Mark 14:25). The shared cup is often understood as sharing in a blessing bestowed by Yeshua, but the symbolism has more to do with the fraternity of a common bond. The act of drinking together unites the participants into a table fellowship with one another. The significance of the action is not so much in establishing a new rite or transmitting a blessing as it is a recognition that this was to be the last occasion on which they were able to raise the glass together with the Master.

van Yeshua: "Want zo dikwijls als gij de beker drinkt ... verkondigt gij de dood van de Meester totdat Hij komt" (1 Korintiërs 11:26).

Zoals hierboven opgemerkt, dankt de traditionele zegen over de wijn God voor het scheppen van de vrucht van de wijnstok. Toen Hij de beker doorgaf aan Zijn discipelen, zei Yeshua, "Ik zal nooit meer van *de vrucht van de wijnstok* drinken tot die dag waarop Ik hem nieuw zal drinken in het koninkrijk van God" (Marcus 14:25). De gedeelde beker wordt vaak begrepen als het delen in een zegen die door Yeshua wordt geschonken, maar de symboliek heeft meer te maken met de verbroedering vanwege een gemeenschappelijke band. De handeling van het samen drinken verenigt de deelnemers in een tafelgemeenschap met elkaar. De betekenis van de handeling ligt niet zozeer in het instellen van een nieuwe rite of het overbrengen van een zegen, als wel in de erkenning dat dit de laatste gelegenheid was waarbij zij samen met de Meester het glas konden heffen.

